

? NOI

NOI suntem cei mai NOI dintre
cei NOI, căci suntem NOI!
Răspunsul este doar ... NOI!

REVISTA LICEULUI TEORETIC SÂNNICOLAU-MARE

Motto:
Cogitamus!?!

Ics: - Subtilitatea
nu trebuie
niciodată să
înlocuiască
bunul simț,
trebuie să-l
întemeieze!

Igrec: - Deci...
un avertisment
împotriva
ostentației (spre
ținerea de minte
a tuturor!): ~ Fiți
virtuoși, fără a
urmări să
străluți prin
virtute... pentru
că... orice
exagerare
dăunează, chiar
dacă e în bine!!!

Zet: - Așadar, în
limitele acestei
etici, cine caută să
„sclipească” în
virtuți, înseamnă
că... e cam „ocolit”
de ele!!!

DIN SUMAR:

Omenirea... încotro?

CRONICA AK-47

MOMENT POETIC

Vorbe...

Lenny Kravitz

Liceada

MODĂ

Flash

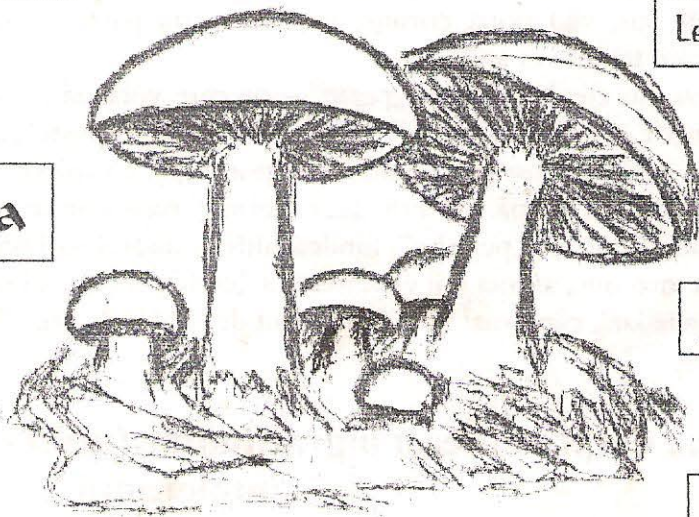
S'PORT

Interviuri

Mai mult decât...

Muzică

Para-poveste

Cuvinte... În contra, dar... în conformitate cu... Vorbe... despre... arta de a suporta (socotită, de unii, și... „toleranță”)

Se spune că, odată, o maimuță, după ce a murit, s-a înfățișat la Judecătorul Suprem, rugându-se să fie reîntrupată, dar în chip de om.

„- N-am nimic împotriva, însă, spre a ajunge OM, trebuie să ți se smulgă tot părul de pe trup”, îi spuse Mai Marele.

Maimuța încuviință. Porunca fu dată și s-a trecut la înfăptuirea ei. Imediat, după numai primul fir de păr smuls, maimuța căzu în nesimțire și se prăbuși. Apoi, începu să se rostogolească și să se văicărească, urlând ca din gură de șarpe, înnebunită de durere. Văzând una ca aceasta, Cel Mare și Înțelept, râzând, constată:

„- Dobitoacă păcătoasă! Dacă nici un fir de păr nu poți răbda să ți se smulgă, cum, dară, vrei să ajungi OM?”.

Vorbe... despre „intoleranță”... (confundată de alții și cu... „despotismul”)

Un om, neștiutor de carte (pesemne), îl întrebă, odată, pe un Cunoscător, cum se scrie cuvântul <<pește>>. După ce, cu greu, i se arată spre a înțelege, același om se tot uită la slova meșteșugită și neînțelegându-i ioc tainele, o privi ba din dreapta, ba din stânga, ba din toate părțile... Apoi, clătinând din cap, nemulțumit, spuse cu emfază, printr-un ifos „filosofic” plictisit:

„- Hm! Sus, văd două cornițe, iar sub burtă patru piciorușe. Cum să aibă „peștele” cornițe și piciorușe, el, care trăiește în apă?”

„- Crezi, nu crezi, cuvântul „pește” – pe care voiai să-l știi – astfel arată și se scrie”, - răspunse cu îngăduință, smerit, osârdnicul „scrib”. „Dacă spui că nu e „pește”, atunci ce poate el semnifica?”

„- Păi – ripostă firoscosul (dându-și importanță), cu aplomb – dacă are coarne și picioare, trebuie să trăiască pe pământ, nu în apă. Și, apoi, dacă vrei să-ți recunosc ce ai făcut, atunci mai trebuie să aflu ceva: dimensiunile adevărate ale „peștelui”, fiindcă, altfel... dacă ai să-l scrii mare de tot, am să înțeleg că e „bou”, dacă-l vei scrie mai mic, atunci îmi va semăna a „cerb”, iar, dacă-l scrii și mai mic, atunci nu poate fi decât „miel”. Deci, altădată, când mai scrii... ține cont de...!!! Că de nu... !!!

Vorbe... despre aceeași ingratitudine (utilizată de majoritatea, drept... „intoleranță”)

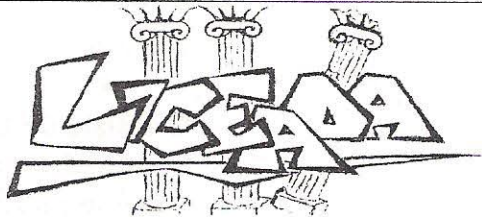
Lao Batzi, mare dregător, auzea, deseori, folosindu-se cuvântul <<STUPIZENIE>> și, socotind că ar fi o vorbă nobilă, subtilă și deșteaptă, o debita, din când în când, utilizând-o cu parcimonie și deferență, spre a și-o întipări bine în mintea-i, ca nu care cumva s-o uite. Într-o zi, pe când trecea râul pe malul celălalt, îl cuprinse frica. Se temea să nu i se răstoarne barca. Ajunse cu bine la liman, dar nu mai era chip să-și amintească vorba aceea „interesantă” – și, zăpăcit, îi tot da târcoale locului, doar-doar o va „găsi”.

Vâslașul băgă de seamă și-l întrebă: „- Ați pierdut ceva, Luminăția voastră?”

„- Da, o vorbă”, răspunse, pierdut, Lao Batzi.

„- O vorbă? Cum poate fi pierdută o vorbă?” – medită, mai mult pentru sine, umilul vâslaș – „îmi pare o <<stupizenie>>!” Străfulgerat, luminat interior, dar grămasat facial, Lao Batzi se înveseli pe dată, apoi, se înnegri... și-l luă la palme pe bietul vâslaș, până-l dumeri prin „șoaptele-i” dintre dinți:

„- Asta-i „vorba” mea! Rușine să-ți fie, nemernice, mi-o găsiși și, perfid, tăceai chitic, ascunzând-o! Meriți să...”

(Continuare)

În cetatea renăscută
Într-o aură voioasă
Ca simbol al reușitei,
În final, se-ntinse-o masă.
După ziduri reci și sumbre,
Și coloane cenușii,
Se-ntindeau acum în urbe
Mozaicuri purpurii.
Spre deliciul oaspeților,
Amfore cu vinuri line,
Întru totul eclipsară
Mesele de bunuri pline.
Bachus, binecunoscutul,
Invitat de frunte fu
La asemenea-ntrunire
Neputând să spună: „Nu”.
Om și zeu, în scurtă vreme,
Cu acestea se-nhăitară.

Observație:

*Doar puțini fiind aceia
Ce-o făcură prima oară.*

Foarte mulți fură aceia
Ce furiș, după decor,
Se lăsară-n plin loviți
De săgeata lui Amor.

Cu ceva vreme în urmă:

Pan „bătrânul”, ce-ntr-un timp
Pe nai cânta de zor,
Urmă un curs de chitarist
La Conservator.
Acolo-l întâlni pe Orfeu
Ce-i cântă în... strună,
Ca după absolvire,
S-o „zică” împreună.

Invitați fiind și ei
Într-un ritm de foc,
Și-au făcut intrarea
Cu trupa lor de rock.
Un sirtaki s-a încins
Și jocuri de tot felul,

De-ar rămâne fără grai
Însuși Zorba grecul.
De la vinul ce s-a scurs,
Și apa de sudoare,
Styxul nu se... reumple
Se transformă în mare.
Iar când Pan și-Orfeu schimbă
Pe o tristă melodie,
Dintr-o dată toți se treziră
Loviți de-o cruntă nostalgie.
Cum în termeni muritori
Limitat e timpul,
La cele ce-au să vină
Le fugise gândul.
Spre cetăți străine
Știau că au să plece
Pentru a duce mai departe...
A științei lege.

(va urma)

Andrei Savu

Flash informativ

• Joi, în data de 26.04.2001, s-a organizat în incinta castelului Nako, cea de-a patra conferință anuală a arheologilor din orașul nostru, intitulată „Repere arheologice bănățene”. La această întrunire au fost prezenți elevii claselor a 8-a a școlilor generale din oraș, și elevii claselor a XI-a și a XII-a a Liceului Teoretic. Membrii participanți sunt personalități marcante în domeniul arheologiei și istoriei. Dintre aceștia amintim următorii: Valentin Cernica, organizatorul acestei conferințe, dr. Gheorghe Lazarovici, membru al Consiliului Național al Arheologilor și Rector la Universitatea de Arheologie din Cluj, muzeograful Octavian Dogaru, Tatiana Bădescu, director adjunct al Muzeului Banatului. Conferința a debutat cu discursul muzeografului Octavian Dogaru referitor la istoria orașului nostru. Această conferință a continuat la orele 16 ale aceleiași zile, cu întrunirea tuturor arheologilor care au făcut săpături în zona Banatului.

• Din data de 25.04.2001 până în 01.06.2001, sunt expuse la Biblioteca orașenească lucrările doamnei profesoare de desen Cristina Savu, pe tema geneză-timp. În cadrul acestei expoziții se pot admira lucrări abstracte, realizate atât în tuș cât și în tempera, care reflectă viziunea proprie a artistei asupra vieții. Dintre aceste creații spicuim: „Celula”, „Omul și copacul”, „Stil”, „Scurgera timpului”, „Eu”, etc. Pentru calitatea și originalitatea creațiilor, ele merită văzute și admirate.

• În data de 05.05.2001, colegii noștri, membrii corului „Doina”, participă la faza republicană a Concursului Coral Național, desfășurat la București. Le urăm succes, și nutrim în continuare speranțe că se vor situa, ca de obicei, în frunte!

• În data de 29.04 a.c., a avut loc la Sala de Sport din localitatea noastră, un concurs de tenis, organizat de prof. Cristian Bălan.

• Cu prilejul Zilei Mondiale a Mediului, în data de 05.06.2001 se va organiza un program pe tema natură și mediu, coordonat de doamna profesoară Nicoleta Melcher. Vor fi afișate lucrări originale pe această temă de către elevii liceului nostru, care vor protesta împotriva poluării mediului. (Mai multe informații cu privire la acest eveniment vor fi furnizate în numărul următor).

Romina Matei & Daniela Rusu & Miruna Lungu

Carpe noctem

Când noaptea se aruncă,
Peste peisajul dezolant,
Și lupii urlă straniu și prelung,
Când luna plină printre nori se-arată,
O să-ți apară-n cale un nebun.

O să-l întrebi ce vrea,
Dar nu o să-ți răspundă.
Privirea lui de gheață te va răscoli
Și vei simți și tu fiorul nebuniei,
Dar întunericul nu te va ocroti...

Și vei înnebuni și tu
Sub lună plină,
Sub întunericul de plin și mohorât,
În ceața deasă ce sufoc-orice lumină,
Înconjurat de haitele de lupi flămânzi...

Iar când te vei uita-mprejur,
Neliniștit, speriat,
Când de pe baltă stelele
Vei vrea să le aduni,
Atunci vei fi trădat de toți și toate...
În hăul nopții, toți suntem nebuni...

Hades

Ținutul albastru

Căutam
În singurătatea străzilor
Albastrul ce cobora
Mângâind aripa timpului adormit
Căutam
Gloria luminii
În ținutul albastru
Al pământului.

Căutam
Umbra obosită
Ce condamna seara
La acea oră
Când lumina are finețea nisipului.

Eres

Obsesie

O liniște de plumb, apăsătoare,
Se-mprăstie de-asupra orelor
Care se pierd degeaba, în zadar
În căutarea amăgirilor.
Dorința de-a cuprinde neființa
Ce o respiri în liniștea murdară,
Devine obsedantă, chiar vulgară...
Îți scapă printre degete, odată cu silința.
Dar ea știe, te strigă, te blamează,
Te vrea mai mult decât o vrei,
Te vrea mai tare, pământul mut fuge de sub
piciorare
Iar o iubești, ea te iubește...
Neputința.

Ares

Tablou fluid

Alung dintre stele plâpânde pâcla
Singura după care s-a ascuns cerul.
E nevoie de cer,
De albastrul suav al copilăriei,
De cărările neputrezite,
Când șesul se veselește
Și cetățile mișcă.
Nimic nu rămâne fără chip
Acolo unde plouă cu stele
Și nou-născuții zi fumează primitoare.

Eres

Deliriu

Speranța de-a ucide
Pe Eros, e desartă...
Nevroză este gândul
De a curma o soartă...
Ideea, de mplinire,
E, totuși, o himeră
Surprinsă într-o viață
Desculță, efemeră...
Dar, poate că există
O albie în lume,
Prin care să se scurgă
Veninul fără nume.

Sisif

Vis

Cerul, gri murdar...
Prin spuma norului lichid
Vâslesc rapid și sorb avid
De vis.

Tenebre, m-au cuprins.
Prin vâlul lor se vede stins.
Lumina întunericului a aprins,
Un vis.

Și-n ceață funerară
Ceață neagră,
Scântele s-au risipit
E sunet aspru, de nisip
E vis.

Cremată, goliciunea
Misterul și-a dezvăluit.
Învăluind cu nimb de flăcări
Nimb livid,
Acuratețe și perfid,
De vis...

Pe înghețatele pustietăți morbide
Se-ntrezărea, pierdut, un vis...

Hades

Nelinisti

Târziu apoi
Când din calde palme,
Am crescut și tu, o floare,
De flândă lumină,
Noi vîrleți din nou se iscă,
Ce-o smulg și-o doboară,
Neputându-se,
O răsucește, o înclină,
O smulg din sânge, o duc,
Penste ponoare,
Până ce albă,
Tot mai singură, tremură...
Și moare...

Icupala

Pierdută fad în plin declin,
Al voluptoaselor nopți cu vin pelin,

Umbra pală a soarelui senin,
Se întindea peste inima-mi goală,
Ascunsă-n parfumul florii de crin.
Suna în gol, a gri nemuritor,
Un biet copac, care era falsor,
Ce nu știa că-n întunericul amețitor,
Lucea un astru mistuit de dor,
Care șoptea cu viața adormită-n cor:
... să mor... să mor... e mai ușor să mor...

Anastasia

Sufla a pustiu netrebnic
Cuvântul scurs din infanț
Fluiera deșertul oniric
De lacrimile celui unic arid.
Continuu în monotonie
Se ascundea în spatele nimicniciei
Cel ce avea să fie,
Cel ce a fost,
Și este în urma creației.
Corzile infatuării divine,
Sămânța lanțurilor reci,
Flăcările iubirii de sine,
Nu se vor rupe pe veci,
Căci s-au făcut din început,
Cu ființa cea originară
Crăpată din dumnezeiescul lut,
Pornită din suflarea mortuară,
A celui din eternitate rupt.
Maestrul de păpuși,
Stăpân al jucăriilor,
Închizi prea multe uși...
Te lași pradă anomaliilor.

Tanatos

Întors pe dos, sucit în jos,
Un suflet roz, de viață ros,
Până la os, întors și ros,
Pierdut în roz, căzând în jos,
Este pe dos. Aspru rănit,
De Dumnezeu pălit,
De soare arit, din cer venit,
Un suflet falit, uitat a venit,
Căci i s-a arit, de când s-a pălit,
Fiindcă-i rănit.

Hermes

OMENIREA... ÎNCOTRO?

La fel ca-n primul număr al revistei, voi încerca să subliniez, în ce măsură am putea decide noi (generația noastră) care să fie răspunsul la întrebarea cu care v-am obișnuit deja, prin fiecare ediție, întrebare ce dăinuie, poate, cel puțin ca idee, de la începuturile societății umane. Tot în primul articol apărut sub titulatura „Omenirea... încotro?”, declaram necesitatea creării unui spirit rațional global, pornind, bineînțeles, de pe plan individual, în cadrul căruia compartimentul „animalic” al ființei noastre să fie factorul ce facilitează supraviețuirea rațiunii, prin instinctul de autoconservare a integrității fizice a vieții

omului (Mens sana in corpore sano).

De ce amărății de adolescenți să-și bată capul cu idei prea înalte chiar și pentru un om matur? Nimeni nu susține, având în vedere condiția noastră actuală, că am fi în stare să îndeplinim cele necesare întru atingerea acestui ideal, însă, profitând de vârsta noastră, încă mai putem fi modelați chiar prin mijloace proprii, astfel putându-ne canaliza atenția asupra dobândirii aptitudinilor necesare îndeplinirii acestei misiuni.

Suntem la vârsta la care începem să ne punem o groază de întrebări de factură existențială. Până aici toate-s bune și frumoase, numai că cei mai mulți dintre noi rămân în faza

întrebărilor, efectiv opintindu-se în căutarea lucrurilor din spatele acestora.

În primul rând, ar trebui să ne îndreptăm atenția asupra noastră, asupra cunoașterii propriilor „parametri”: valențe, carențe, temeri, etc. Mai apoi, putem încerca să întreprindem o analiză cât mai lucidă a celor înconjurătoare. Ajungând să le cunoaștem, implicarea conștiinței noastre în „mecanismul lor de funcționare” este foarte probabilă, dacă nu iminentă, implicare ce poate constitui fundamentul unui solid sistem motivațional. Așadar, cu riscul de a deveni un cvasifariseu, înaintez un

INDEMN LA RAȚIUNE.
Andrei Savu

CRONICA AK-47

Oamenii sunt, probabil, printre cele mai „mici” ființe posibile, dacă nu chiar cele mai mici. Ei sunt singurii care încearcă, și de cele mai multe ori reușesc, să se ascundă în spatele vorbelor pentru a-și masca neputințele, acuzându-i, deseori, pe alții de lipsa virtuților, blamându-le așa-numita lipsă de iubire sau incapacitate sufletească, când, de fapt, în general, cei care suferă de aceste sincope sufletești sunt chiar ei, cei care aruncă cu bombele respective. Așa cum nu cel care poartă cuvântul Dumnezeu cel mai des, este cel mai credincios, ci, poate, cel mai puțin credincios, chiar fățarnic, așa și cel puțin virtuos își ascunde lipsurile, incapacitățile, în spatele cuvintelor care numesc virtuți, dând, de cele mai multe ori, impresia că el ar fi cel care are din belșug așa ceva.

De cele mai multe ori societatea greșeste, judecând oamenii doar după marile cuvinte prin care un om încearcă să-și exprime simțirea, dar, poate respectivul, simte doar cât spune, nu și ce spune, fiind limitat, mic, de mărimea unui cuvânt, pe când altul, care spune puțin, sau chiar deloc, poate ascunde în marginile tăcerii sale, nemărginirea sufletului, pe care nu o poți vedea. Astfel și iubirea e prea des fluturată pe la colțuri, în discuții între indivizi, care, poate, nici n-au avut parte de ea, confundând-o cu amorul latin-american, care se oprește la biologic, dragostea adevărată fiind blamată, iar omul care iubește fiind condamnat de societatea care consideră sentimentele nobile, mai nou, putreziciuni. Monotonia carnalității e cea care impulsionează pe homo sapiens, dar, care pare să „urce”, doar până la instincte, netrecând bariera organicului. Criteriile după care societatea judecă un om, în general eronat, sunt doar vorbe și fapte. Faptele, în mare măsură, sunt relevante, cel mai important punct fiind fapta, care, însă, asemeni vorbeii, poate fi forțată de împrejurări, și, atunci, care-i adevărata măsură a lucrurilor?

Omul trebuie „cântărit” nu doar prin faptele sale, ci și prin ceea ce ar fi vrut să facă, așa cum nu trebuie judecat doar după locul unde a ajuns, ci și după obstacolele puse de societate de-a curmezișul gândurilor sale.

Totul se rezumă la cuvânt, dar cuvântul e cel care trebuie să reflecte realitatea mentală și sentimentală a individului, nu imaginația sa.

Dimulescu V. Petru

Para-poveste

Din episodul trecut: Robinson naufragiază pe o insulă pustie unde îl întâlnește pe Sâmbătă:

- Fiți bine venit, sir, i se adresa umbra într-o engleză excelentă.
- Dar cine ești dumneata, întrebă Robinson uluit.
- Eu sunt Sâmbătă, nepotul lui Vineri, pe care urmașii lui Defoe m-au angajat să fac pe nebunul și să-i prostesc pe turiștii țicniți ca tine că insula aceasta e pustie.

Continuare:

- Mulțumesc foarte mult, spuse Robinson, dar nu am nevoie de serviciile dumitale...
- Așteptam acest răspuns, zâmbi silueta. Zâmbi, pentru că în locul de unde îi izvora glasul apărură, sclipind în noapte, un șirag de dinți alb, cum au numai negrii. Cum doriți, oricum... dar silueta nu-și termină ideea și se făcu nevăzută.

Robinson se întinse pe nisipul cald și privi cu încântare cerul, fredonând în șoaptă o melodie a formației Proconsul. Iată că se poate fără scandal și fără furtuni! Nu după mult timp așipi și nu se trezi decât atunci când soarele îi prăjise bine pielea, făcându-și simțite ultravioletele. Deschise ochii... se întinse... încercă să-și dea seama de ce s-a întâmplat și... rămase cu ochii ațintiți spre orizont. Vaporul pe care-l părăsise se vedea acum doar ca un punct. Se părăsiseră, deci, reciproc. Foarte bine! Asta și dorea. Acum va trece la redescoperirea focului, a legilor naturii, a agriculturii, chiar și a culturii. Și, tocmai pe când se gândea că-n varianta cu furtuna ar fi avut avantajul să poată aduce pe țărni diferite obiecte utile, ca, de exemplu, o pușcă, un butoiș cu pulbere și altul cu bere, o Biblie, pe care s-o citească în serile ploioase (cu poveștile ei și bunicul lui dormea excelent, sfărâind ca un adevărat necredincios ce era), și câte și mai câte... dar așa... așa, ochii îi căzură pe o marelă, adică un fel de cufărăș cu care se duc flăcăii la armată, care nu era geamantan, pentru că nu era de piele, ci de lemn, și nu era prea mare, ca să nu semene cu un coșciug. Curios, îi deschise capacul și rămase înmărmurit. În ladă se găseau: o pușcă de vânătoare, un binoclu, un aparat de radio-casetofon, un cuțit de conserve și conserve (de carne, de lapte, de fructe, de pește, de muștar și de pâine). Mai erau medicamente de primă necesitate, câteva cărți polițiste, un album de fotografii (persoane necunoscute, dar având atribute cunoscute) și, pe deasupra, la vedere, un volum pe care scria vizibil: Manualul naufragiatului amator.

Robi trase o zdravănă înjurătură marinărească, care se duse, hăulind, până departe, de unde ecoul o adusesse înapoi, în același dialect în care Robinson își alegea înjurăturile preferate. Deci, totul fusese prevăzut! „Doriți să naufragiați? Direcțiunea vă creează cele mai bune condiții pentru a vă atinge scopul”. Fie! Dacă aceasta este filosofia lor, ca pentru banii dați, clientul să fie servit până la capăt, foarte bine! Dar, de aici încolo... își va lua soarta în propriile mâini! Din locul în care se afla urcau trei poteci. Pe care s-o apuce? Se hotărî să n-o apuce pe nici una, adică să dea ocol insulei, mergând pe plajă, încercând în felul acesta, să găsească partea ei cea mai izolată. Merse așa preț de câteva ore, când ajunse la un stâlp. Pe stâlp era un panou pe care scria: „Aici este locul cel mai izolat al insulei pustii”. De la stâlp trebuie să te cațeri pe stânci și pietre (care erau suspect cioplite în formă de trepte). Odată ajuns sus, descoperi un platou pe care se zăreau mai multe construcții de lemn și bambus. Intră în câteva din cele câteva zeci de mici vile numerotate. Aceasta avea o cameră de zi, o mică verandă, o baie. În cameră descoperi un televizor și o mică bibliotecă video.

„- Măgarii, la toate s-au gândit!”

Un ventilator instalat în tavan se învârtea lent, răspândind o răcoare plăcută. Pe o masă zări reviste și ziare. Se uita la dată: erau de ieri... Când ieși din bungalow-ul (așa se numesc) în care intrase, descoperi cu uimire că pe treptele verandei se găsea trusa de naufragiat. Înțelese în felul acesta că aici și fusese „cazat”. În cameră mai era un mic magnetofon. Apăsând pe buton, auzi o voce: „Mult stimat naufragiat, vă rugăm să vă simțiți ca acasă. Orice dorință aveți, vă rugăm s-o înregistrați pe bandă și să lăsați caseta pe masă. Ea va fi audiată în cel mai scurt timp, și dorința dumneavoastră îndeplinită. În principiu, toate dorințele sunt cuprinse în prețul biletului. În caz că se vor ivi suprataxe, veți fi informat în prealabil. Vă mulțumim.”

Din acel moment începu o luptă strânsă între Robinson și spiritul de ordine practic, de tip britanic: „Clientul nostru, stăpânul nostru”. Robinson a hotărât mai întâi să-și lase barbă ca să arate cum e normal să arate un ins fugit de lumea civilizată. Dar la fiecare câteva zile, în timpul nopții, pe când el dormea buștean, mâini dibace îl bărbierau, și el se trezea dimineața cu senzația de prospețime și relaxare, și, când se uita în oglindă, îl apuca o criză de ficat. Într-una din zile, când plecase la vânătoare, auzi două focuri de pușcă. Se îndreptă spre locul de unde se auziră împușcăturile. Mare nu-i fu dezamăgirea când, în mijlocul ei, văzu arzând un foc de vreascuri peste care era așezată o frigare. Alături zăcea un câprior proaspăt vânat. N-avu încotro, îi era foame. Își fripse o bucată de carne și începu să mănânce din ea. Deodată simți în preajma lui o prezență. Nu știa ce putea fi: om sau animal. Rămase în așteptare, gata să pună mâna pe pușcă. Și, atunci văzu apărând, nu departe de el, botul lucios al unui setter englez. Îl chemă și îi aruncă o bucată de carne. Câinele o prinse din zbor. Din acel moment nu-l mai părăsi. Resemnat, Robinson îl primi. O să-i pună numele de Winston. Avea acum cu cine să mai șcimbe o vorbă... (va urma)

Petronela Mircsov

Topul muzical al liceului

1. Nelly Furtado – *I'm like a bird*
2. Gorillaz – *Clint Eastwood*
3. Britney Spears – *Don't let me be the last to know*
4. Dido – *Thank you*
5. Crazytown – *Butterfly*
6. Wheatus – *Teenage dirtbag*
7. Limp Bizkit – *My way*
8. Aerosmith – *Jaded*
9. Shaggy – *It wasn't me*
10. Lil bow wow – *Bow wow*

Dedicații:

Din partea lui XXX pentru Irina, Toni Braxton – *Unbreak my hearth*, cu mesajul „Încă mai aștept”.

Colectivul de redacție îi urează un călduros „La mulți ani” colaboratoarei Miruna Lungu, cu ocazia împlinirii a 15 ani pe data de 12 mai și îi dedică melodia Pantera – *This love*.

LENNY KRAVITZ

Născut în Brooklyn pe 26 mai, 1964, fiul unui producător de știri Tv, Sy Kravitz și al actriței Roxie Roker, care a jucat în serialul de comedie „The Jeffersons”, Lenny Kravitz, și-a transformat stilul și muzica sa într-un fel în care să i se potrivească propriei sale personalități.

Încă din copilărie Lenny simțea o atracție specială pentru muzică. Luând în considerare că ambii părinți făceau parte din show business, aceștia și-au încurajat fiul încă de pe vremea când avea 8 ani, pentru a-și îndeplini visul de a cânta. La vârsta de 10 ani, Lenny văzuse deja o varietate de concerte susținute de Sarah Vaughn, James Brown, The Jacksons 5, și Duke Ellington. Și tot în același an, el și familia sa, s-au mutat la Los Angeles. Din pricina insistențelor mamei sale Lenny a participat la preselecția California Boys Chain, și a fost selectat să cânte. Determinat să facă acest lucru pe post de muzician, a început să studieze diferite instrumente muzicale.

În anul 1978, datorită talentului său deosebit, a fost acceptat într-o clasă de muzică a liceului din Beverly Hills. Un an mai târziu, Lenny, auzind muzica lui Prince, a simțit că stilul acestuia i se potrivește mult mai mult decât cel pe care el îl abordase înainte și se autointitula „Romeo Blue”, începând să-și manifeste un comportament mult mai excentric. În anul 1982 a absolvit liceul, dar, muzica a devenit sensul vieții sale și nimic altceva nu l-a putut împiedica în îndeplinirea acestui vis.

Tatăl său, Sy, a hotărât să finanțeze eforturile fiului său. La început lucrurile nu au fost atât de ușoare cum au părut a fi, mai ales că majoritatea caselor de discuri se plângeau că muzica sa nu era atât de „neagră” precum ar fi trebuit să fie. Hotărât să nu-și schimbe stilul muzical, Lenny, a continuat, timp de 3 ani, să-și caute o casă de discuri. În anul 1986 se stabilește la New York împreună cu Lisa Barret, unde îl cunoaște pe Henry Hirsch, căruia îi plăcuse de la bun început ingeniozitatea lui. Cei doi au început să lucreze asupra albumului său de debut „Let love rule”.

În noiembrie 1987 el și Lisa s-au căsătorit în Las Vegas, pentru ca un an mai târziu să se nască fiica lor Zoe. În același timp, Lenny și Hirsch continuau să lucreze la albumul de debut, tot atunci părăsindu-și pseudonimul în favoarea numelui adevărat. În cele din urmă albumul a fost lansat în toamna anului 1989, fapt care au atras atenția multor critici, care răspândeau zvonuri în legătură cu infidelitatea acestuia față de soția sa. După ce a produs videoclipul Madonnei „Justify my love”, s-au auzit zvonuri cum că acești doi artiști ar avea o relație amoroasă.

În cele din urmă, Lisa, soția sa, nemaisuportând, a hotărât să-l părăsească în 1991, în 1993 abia fiind finalizat divorțul. În anul 1991, Lenny a lansat cel de-al doilea volum intitulat „Mama said”, al cărui hit, „It ain't over til it is over”, a bătut toate topurile, după care a urmat și al treilea album intitulat „Are you gonna go my way”, an în care Lenny a câștigat la MTV VMA premiul de „Best male video”.

În timp ce lucra pentru cel de-al patrulea album, află că mama sa este bolnavă de cancer, ceea ce face ca albumul să fie mult mai sentimental, acesta apărând în vara anului 1995, an în care moare și mama sa, pe data de 2 decembrie. Hotărât să se retragă în Bahamas cu fiica sa pentru a-și calma suferința din ultimul timp, face ca ultimul album al lui, denumit, foarte simplu, „5”, este cea mai bună lucrare a sa, conținând și super-hit-urile „Fly away”, „Thinking of you”, „Little girl's eyes”, și „I belong to you”.

Totuși, Lenny Kravitz are destul talent muzical pentru a ne ține în mișcare pentru mulți ani de acum încolo. Să sperăm că viața sa personală va rămâne fericită și liniștită, pentru ca melodiile sale să fie tot așa de strălucitoare.

Cristina Broștean

Un machiaj de nota 10

Înainte de a începe să ne machiem tenul trebuie curățat cu o loțiune demachiantă, care este cu adevărat indispensabilă. După curățire urmează aplicarea unei creme hidratante.

Abia acum putem începe... Aplică fondul de ten cu un burețel special al cărui textură să fie cât mai asemănătoare cu cea a tenului. Acum e momentul să ascunzi imperfecțiunile tenului (pete roșii, coșuri) cu ajutorul unui baton corector, preferabil cu pigment verde, pe care îl estompezi prin tapotări lejere. Următorul pas este aplicarea unui strat de pudră transparentă care dă tenului un aspect frumos. Pentru machiajul ochilor nu folosi niciodată farduri de pleoape de culoarea ochilor sau a ținutei deoarece în loc să accentueze ochii îi va ascunde. La conturul ochilor vei folosi un fard de culoare mai închisă, pe care îl aplici cu o pensulă la baza genelor superioare. Dacă vrei o imagine romantică aplică fardul de pleoape și la baza genelor inferioare. Alege un fard de pleoape în armonie cu culoarea ochilor tăi: pentru ochi gri, albaștrii-roz, mov, violet, burgundy, roșu, kaki, negru; pentru ochi căprui-galben, bej, gri-blond, portocaliu-piersica, albastru, verde; pentru ochi verzi-galben, verde arid, măsliniu, maro, bej, roșu, negru. După aplicarea fardului urmează rimelul aplicat în două straturi. Pentru buze poți folosi doar un luciu de buze care dă volum și este foarte modern și natural. În final poți opta pentru puțin fard de obraz pe care-l vei aplica în felul următor: descoperă osul care susține pomeții și aplică fardul imediat sub el.

Buciuman Andreea

Stil și nu numai!

Rețeta unui look desăvârșit este, fără îndoială, o personalitate bine conturată suplinită de bun gust și stil. Moda în acest sezon tinde spre chic, strident, puțin vulgar, stilul adoptat având influențe trendy. Stilurile care se impun tot mai mult în lumea modei adoptă o notă tinerească, îndrăzneată, dar și foarte originală. În acest sezon culorile vii, calde și pastelate câștigă teren, iar accesoriile devin elemente indispensabile într-o vestimentație.

Un stil deja bine conturat este situl jeans, care iese în evidență nu numai datorită materialului folosit, ci mai ales datorită croielii lor: strâmți, cu talie joasă, și cu modele ornamentale. Asortați cu o geacă puternic ornamentată și cu niște accesorii adecvate (curea lată, geantă cu bretele scurte și cu o formă cât mai geometrică) vor forma cu siguranță vestimentația ideală pentru o după-amiază alături de prieteni.

Stilul college-school, cu tendințe rustice, frecvent întâlnit în rândul tinerilor se caracterizează prin fuste ușor evazate cu cusături ornamentale, bluze fără mâneci, cambrate în talie și bineînțelese accesorii adecvate: ghete sport, flexibile și comode, genți cu elemente decorative, cu bretele scurte.

Stilul boem cu ușoară tentă folk este din nou în atenția modei, prin imaginea ieșită din tipar și fără prejudecăți pe care o impune. Fusta croită în bie, evazată și cu modele decorative în relief, tricoul din lână cu motive decorativ-rustice, în culori luminoase, pantofii retro dar cu elemente moderne (forma alungită, toc drept) și geantă cu contururi nefinisate sunt elementele unei imagini boeme conferind un city-look, cu un plus de eleganță dar și nonconformist.

În vogă în acest sezon este și stilul excentric, în care pielea și imitațiile ei, joacă rolul principal. Și dacă vrei să fii rea, o bluză din piele, strâmtă, cu guler înalt, o pereche de pantaloni trei-sfert completați de o curea foarte lungă așezată în mai multe rânduri, și o pereche de pantofi cu toc înalt și imprimeu grafitti îți vor conferi un look pe măsură.

Acum nu îți mai rămâne decât să îndrăznești să fii cool!!!

Denis Gal

Highschool fashion - Highschool fashion - Highschool fashion

Snobismul ignoranței

În mintea unora s-a produs un fenomen ciudat, ignoranța a devenit râvnită, iubită, slăvită, în timp ce erudiția e batjocorită, ridicularizată, prezentată ca ceva demodat, la îndemâna oricui.

Snobii se informează reciproc de ultimele lor progrese în cucerirea piscurilor imaculatei ignoranțe, escaladează greu, căci, din când în când, amintirile de cultură îi mai trag înapoi. Dar e o mare plăcere pentru ei să-și comunice izbânzile, oricât de modeste ar fi acestea.

De 10 ani n-am mai luat în mână o carte de beletristică; îi face mai puternici, mai supli, mai înalți, mai bruneți, zidurile dispărând ca prin farmec.

Denigrarea propriei meserii e una din trăsăturile acestei categorii de snobi. Dacă e cumva de meserie medic, va avea grijă să pună la pământ medicina, s-o insulte, să spună că până și guturaiul a rămas o taină de nepătruns. Dacă e scriitor, va spune că n-are timp să citească nici cărțile proprii, când să mai răzbată la Tolstoi și Balzac? Dacă e actor, se va lăuda că niciodată nu a înțeles piesele în care a jucat, că fără sufleur nu s-ar fi descurcat, succesul îl obosește de moarte, visează să se rateze într-o bună zi.

Dovezile de ignoranță sunt flori de câmp și toți zburdă pe pajiști ca să le culeagă în număr cât mai mare. Ce fericire să-l confunzi pe Beethoven cu Balzac, pe Dante cu Wagner, și așa mai departe. Se petrec cu acest prilej scene de-a dreptul emoționante. Un domn cu studii superioare mărturisește ce clipe de extaz a trăit când și-a dat seama că a uitat până și cine e Giordano Bruno; „l-am confundat cu un fotbalist, nu-i formidabil, nu e divin?”

Spontanele și sincerele dezacorduri gramaticale sunt primite cu ropote de aplauze. O doamnă cu o riguroasă formație științifică, autoarea unor lucrări remarcabile, s-a arătat încântată de talentul de psiholog al ghicitoarelor. Se cutremura de vastele lor reușite și chiar de „humorul” lor.

Acest fel de snobi sunt teribil de ironici și, când îți comunică unde e stația vreunui troleibuz, fața li se schimonosește și li se îngustează de atât sarcasm. Și sentimentele mai durabile sunt privite ca un tribut plătit culturii, urmare nefastă a prea bogatelor lecturi. S-a îndrăgostit! E un veritabil soarece de bibliotecă!

Din când în când, câte unul din ei, din neatenție, nu din rea voință, se mai trezește cu o carte în mână sau în sala unui concert. Dezertorul e batjocorit și umilit. Om în toată firea să se preteze la Brahms. De obicei, nefericitul își recunoaște vina și jură să nu mai păcătuiască altădată.

Da, drumul spre ignoranță e greu și anevoios, piscurile ei sunt înalte ca și cele ale Everestului. Odată și odată vor ajunge ei, acolo, sus...

Miruna Lungu

Vă știți îngerul păzitor?

Se spune că fiecare om își are propriul înger păzitor, care îl ghidează în viață și-l protejează. Îl puteți afla și dumneavoastră, în funcție de data în care v-ați născut.

1. Halkhiel (03.01-23.01) – Alegerea	10. Ezriel (22.06-15.07) – Norocul
2. Derekhel (24.01-18.02) – Realizarea	11. Maltiel (16.07-10.08) – Salvatorul
3. Aur Bair (19.02-06.03) – Lumina	12. Safriel (11.08-28.08) – Creația
4. Hazriel (07.03-20.03) – Întoarcerea	13. Zagdiel (29.08-20.09) – Mesajul
5. Hadar Galeel (21.03-02.04) – Călătoria	14. Douniel (21.09-10.10) – Justiția
6. Auhabiel (03.04-26.04) – Dragostea	15. Paci Jah (11.10-08.11) – Cheia
7. Belit (27.04-14.05) – Nașterea	16. Maflî (09.11-25.11) – Puterea
8. Mehamniel (15.05-03.06) – Încrederea	17. Asrathel (26.11-12.12) – Bogăția
9. Rakhiel (04.05-21.06) – Tandrețea	18. Laur (13.12-02.01) – Trezirea

Corina Crișan

Mai mult decât un prieten: o nouă speranță!!!

Majoritatea oamenilor încep să caute ființa umană perfectă, cu care își vor petrece tot restul vieții, în jurul vârstei de douăzeci de ani, sau chiar în adolescență. Atunci când găsesc pe cineva care corespunde imaginii generale se aruncă înainte fără să cugete mult. Experimentează extazul pur. Nu există un alt sentiment asemenea lui în toată lumea.

Vrem să iubim și să fim iubiți... Însă, cred că fiecare ar vrea să știe dacă putem să stăpânim un asemenea sentiment, dar totuși să ne considerăm creștini și să fim pe placul lui Dumnezeu. El ne învață să iubim în două moduri: să ne iubim aproapele așa cum pe noi ne iubim și iubirea romantică, despre care vom discuta.

Iubirea este necondiționată... Dacă ți se spune, sau chiar tu faci declarația: "te iubesc pentru că...", trebuie să ai în vedere faptul că porți în suflet doar pasiune, nu dragoste adevărată. Când iubești sincer nu vezi culoarea pielii, starea materială sau modul de a se îmbrăca al persoanei respective. Ai să spui doar: „te iubesc!!!!”.

Dragostea adevărată înseamnă să te preocupe soarta celuilalt tot atât de mult cât te preocupă viața ta. Ea este foarte diferită de pasiunea oarbă, se concentrează asupra celeilalte ființe umane. Înseamnă o dorință puternică de a o face fericită, de a-i împlini nevoile, de a-i satisface dorințele și a-i proteja interesele. Dragostea autentică este complet lipsită de egoism, ea dăinuie chiar dacă sunt necesare sacrificii personale pentru menținerea relației. Multe dintre cântecele îndrăgite de adolescenți demonstrează că autorii lor nu cunosc diferența dintre sentimentele descrise anterior.

Un textier a așternut următoarele cuvinte pe hârtie: "N-am știut ce să fac, deci ți-am șoptit: te iubesc!". Ce ciudat. Ideea de a te angaja pe viață față de cineva, pe baza acestor impresii de moment este absurdă și totuși de multe ori se întâmplă așa. Cei doi trăiesc un moment de extaz și băiatul neștiind prea bine ce să facă îi spune fetei că o iubește. Fata este emoționată și consideră totul fantastic: un băiat s-a îndrăgostit de ea! Deci, îi întoarce complimentul și pornesc amândoi spre dezastru. Cel mai stupid însă a fost cântecul în care solistul afirma "Hello, te iubesc, nu vrei să-mi spui cum te cheamă?". Poate cineva să ne spună cum te poți îndrăgosti cu adevărat fără să ști numele persoanei?

Pavel ne învață în 1Corinteni cum trebuie să fie dragostea veritabilă: "dragoste este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, dragoste nu pizmăiește; dragoste nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr; acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragoste nu va pieri niciodată.". Poate că dacă am da atenție acestor cuvinte pline de sens am iubi mai mult, am ști să iubim și suferința ar fi mai mică!

În loc de final vă dorim să iubiți și să vă bucurați de dragostea adevărată!!!

"Îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii"

Coloseni 3:14

Viașu Iulia & Mario Trică

INTERVIU CU TAMARA TELBIS

Telbis Tamara, elevă în clasa a XII-a B, a dus numele liceului nostru peste granițele Banatului, tocmai în Moldova, participând la faza națională a olimpiadei de limba germană. Eforturile ei au fost încununate de succes, obținând mențiune.

- **Cum ți s-au părut subiectele?**
- Ușoare, Cele de la faza județeană au fost mult mai grele.
- **Ce punctaj ai obținut?**
- 128,25 din 150.
- **Cum ți-ai petrecut timpul acolo, în afară de olimpiadă?**
- Olimpiada s-a ținut la Suceava și am fost în excursie pe la mănăstiri.
- **Cine a mai participat din județul Timiș?**
- Au fost 7 elevi, dintre care 5 din Timișoara, o fată din Lugoj și eu.
- **Ce primire ați avut când ați ajuns?**
- Ne-au dus la internatul Colegiului Național Petru Rareș.
- **Cum te-ai înțeles cu noii cunoscuți?**
- Bine, ne-am distrat.
- **Cât timp ați stat?**
- Am plecat la drum în luna de Paști, am călătorit 16 ore cu trenul și am pornit spre casă sâmbătă.
- **Cum ți s-au părut cei din jurul tău, în sala de olimpiadă?**
- Tocilari. Erau foarte emoționați.
- **Tu?**
- Mi s-a părut o onoare că am ajuns acolo și mi-era de ajuns. Nu am avut deloc emoții.
- **După ce ai ieșit din clasă, după ce ai scris cât ai știut, ți-ai calculat aproximativ punctajul?**
- Nu. Nu mă așteptam să iau o notă așa mare față de ceilalți, pe care îi credeam mult mai pregătiți decât mine.
- **Câte puncte a avut cel cu locul I?**
- 138 de puncte.
- **Și premiul tău a fost... ?**
- Mențiune.
- **Felicitări, și îți dorim ca să ne mai dai astfel de prilejuri de bucurie.**

Interviu realizat de Oana Deatcu

Interviu cu Vasilcin Neli

Deși rareori observați, în liceul nostru există numeroși elevi pasionați de sport. Printre aceștia se numără și Vasilcin Neli din clasa a XI-a C, o adevărată campioană la karate. Iată câteva informații despre ea.

- **Neli, de când te pasionează karatele și când ai început să te antrenezi?**
- De când eram mică. Am început antrenamentele din clasa a treia. Acum fac karate de 3 ori pe săptămână, câte 2 ore pe zi. Pentru a mă menține, merg și la fitness.
- **Cu cine te antrenezi?**
- Cu dl. prof. Arsenic Gheorghe.
- **Care este stilul pe care-l practici?**
- Stilul meu este Shotocan. În plus fac kick-box și aikido.
- **Spune-mi, te rog, în ce stadiu te afli acum și la ce concursuri ai participat? Ce premii ai obținut?**
- Momentan am centura maro I și am fost la multe concursuri. Păi, să amintesc din cele mai recente; am fost la Campionatul Mondial de karate ținut la Timișoara, unde am luat locul I la kata și locul III la kumite. La un alt concurs, susținut la Reșița, am luat locul I atât la kata cât și la kumite. În afară de concursuri, am participat la diferite demonstrații și stagii, unde am întâlnit karatiști din întreaga lume, și pe campionul național de kick-box.
- **Dar pentru viitorul apropiat ce planuri ai?**
- Cât de curând voi avea examen pentru centura maro II și vreau să continui pentru a obține și centura neagră.
- **Neli, știu că din liceu ești singura care practică acest sport. Ai cumva vreun îndemn pentru alte fete care poate și-ar dori și ele să facă larate?**
- Fetelor, nu trebuie să vă fie rușine sau frică. E adevărat că nu poți avea succes de la început. Dar nimic nu e greu; cu mult efort și antrenament, reușita e asigurată (cei doritori să facă karate sau fitness sunt așteptați zilnic, la castel, între orele 17-19).
- **Neli, eu îți mulțumesc și îți doresc mult succes în continuare și cât mai multe medalii.**
- Mulțumesc

Interviu realizat de Camelia Dan

Incursiune în istorie educației fizice

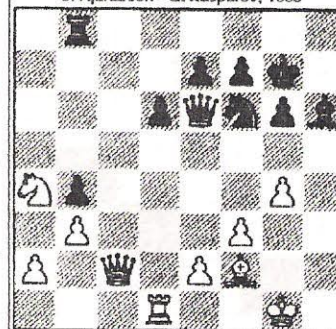
(continuare din numărul precedent)

...Așadar, prin sec. IX. î.e.n., Ifitos, regele Elidei, nu se temea de fapt, atât de ciumă, cât de... potrivnicii săi. Regiunea peste care stăpânea Ifitos, dar mai ales capitala sa, Elida (astăzi orașul Gastuni), erau râvnite pentru frumusețea și fertilitatea lor. Pentru a le pune la adăpost de invidia și tendințele hrăpărețe ale vecinilor, șiretul Ifitos încheie cu Licurg, regele puternicei Sparte (a cărei hegemonie și așa o suporta), un pact consfințind neutralitatea și intangibilitatea Olimpiei. Pactul declara Olimpia teritoriu sacru și inviolabil; traversarea acestui teritoriu cu armele în mână era pedepsită cu amenzi considerabile. Așa s-a născut, cu vremea, „pacea sacrală” (echecheiria), acest armistițiu olimpic, impus tuturor orașelor grecești participante la Jocurile Olimpice.

O dată la 4 ani, timp de o lună, în perioada numită hieromenia („luna sacră”), adică începând cu câteva zile înainte și terminând cu câteva zile după Jocurile Olimpice, nimeni nu se putea apropia înarmat, trebuind să depună lancea și scutul la graniță. De aceste prevederi a beneficiat în primul rând Elida, pe teritoriul căreia se afla Olimpia, și care, în plină perioadă de lupte intestine panelenice, a găsit o excelentă sursă de prosperitate într-un „gentleman agreement” pe care istoria în înregistrează, fără să-l poată certifica. Deși Pausanias afirmă că a văzut la Olimpia, în templul zeiței Here, discul pe care fusese gravată convenția „păcii sacre”, istoria îl consideră pe Licurg și Ifitos personaje legendare. (va urma)

Diagrama lunii

J. Hjartarson - G. Kasparov, 1989

Negrul mută

Răspuns la diagrama din numărul precedent:

Cc8! Cc6 (1...Tc8 2.Df5 +-)
2.C:a7 C:17 3. Nd5! 1-0

Laurențiu Trică

...ŞAH – ŞAH – ŞAH...

Loc	Nume și prenume	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	Total
1	Trică Laurențiu		½		1	1	1		1	1	1					6,5
2	Trică Sergiu	½			1		1		1	0	1			1		5,5
3	Cioldan Raul				0	0			½	1		1	1		1	4,5
4	Savu Andrei	0	0	1		1				0		1	1			4
5	Putnoki Alexandru	0		1	0		1	1		0	1					4
6	Dimulescu V. Petru	0	0			0		1	1	1		1				4
7	Karadjov Daniel					0	0		0	1			1	1	1	4
8	Uiuiu Leon	0	0	½			0	1		1			1			3,5
9	Kovacs Gabriel	0	1	0	1	1	0	0								3
10	Bogdănescu Marius	0	0			0			0			1		0	1	2
11	Caradaică Bogdan				0		0				0		1	0	1	2
12	Sarafinceanu Milan			0	0			0	0			0		1	1	2
13	Bradea Mihai		0	0				0			0	1	0		0	1
14	Copilaș C. Emanuel			0				0			0	0	0	0		0

În data de 3 aprilie s-a finalizat Campionatul de Şah al liceului nostru. Rezultatele sunt în tabelul alăturat, în care puteți vedea rezultatul fiecărui meci.

Laurențiu Trică

(continuare)

În 1950, anul nașterii Formulei 1, Giuseppe Farina, supranumit „Nino”, de la Alfa Romeo câștigă primul concurs de Formula 1. Anul următor campion mondial devine Juan-Manuel Fangio. În 1954 Fangio cucerește 4 titluri în 4 ani la rând la Mercedes, Ferrari și Maserate. Devenind pentru a cincea oară campion datorită talentului său de a câștiga cursa cu cea mai mică viteză posibilă e supranumit „maestrul”. Mai târziu, în 1957, la Nurburgring, „maestrul” reușește să-și întrecă rivalii de la Ferrari, deși aceștia dețineau mașini mai superioare.

După câștigul Marelei Premii al Franței, Fangio termină pe locul 4, rivalul său Mike Hawthorne ajungându-l din urmă cu o tură înaintea liniei de sosire. Prin anii '60, în Scoția, respectiv Dumbarton, Jackie Stewart, mezinul familiei era doar un ucenic la un atelier. Trei ani mai târziu i se oferă un angajament bazat în testarea unor mașini. Auzind despre Jackie, Ken Tyrrell de la Formula 3 îl ajută în Formula 3, de unde, nu după mult timp, ajunge și la Formula 1, respectiv la echipa BRM, alături de Graham Hill. În 1969 își câștigă primul titlu de Formula 1. Prin 1973 se retrage, dar revine în anul 1997 ca proprietar al echipei, în colaborare cu fiul lui și cu Ford.

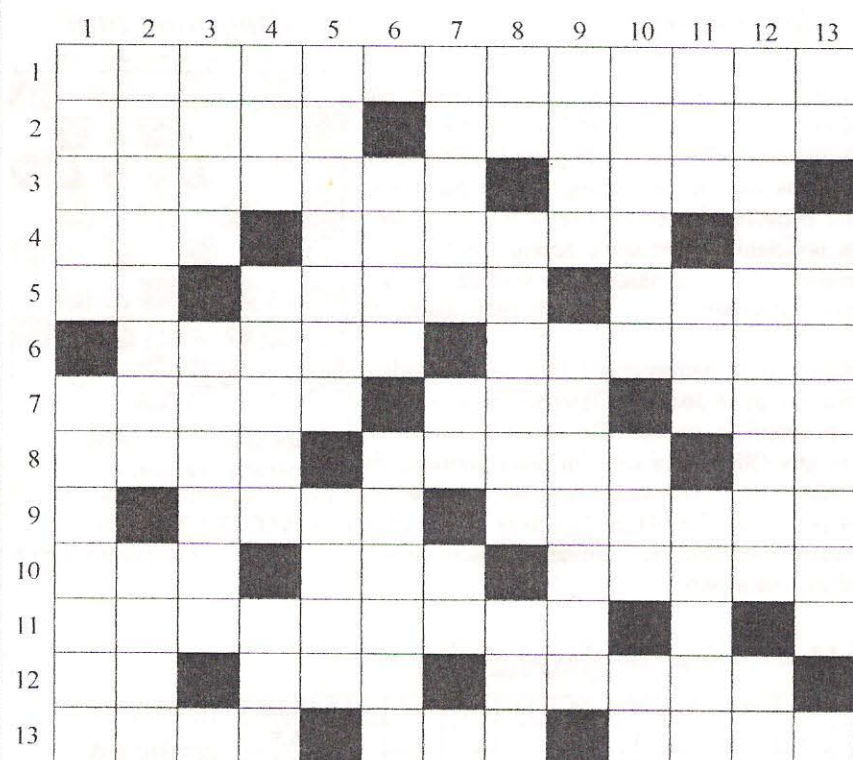
Pilotul anilor '70, Andreas Nikolaus Lauda, supranumit „aristocratul”, debutează la Ferrari cu primul lui titlu mondial. Abandonează înaintea primei curse de la Fuji, se retrage brusc în 1979, dar revine doi ani mai târziu din motive financiare, dar la echipa McLaren. În 1984 câștigă a treia coroană la numai jumătate de punct față de colegul său Alain Prost. (va urma)

Clasament final al piloților rezultat în urma curselor din lunile martie/aprilie

1. Michael Schumacher (GER)	36p	4. Ralf Schumacher (GER)	12p	*. Juan-Pablo Montoya (COL)	6p
2. David Coulthard (SCO)	14p	5. Nick Heidfeld (GER)	8p	*. Jarno Trulli (ITA)	6p
3. Rubens Barrichello (BRA)	12p	6. Heinz-Harald Frentzen (GER)	6p	7. Mika Hakkinen (FIN)	4p

Constructori: pe locul întâi este Ferrari cu 50 de puncte, pe locul 2 e McLaren cu 32 de puncte, iar pe locul al treilea este Williams-BMW cu 18 puncte.

Amelia Șuşcă

Ciulama

Orizontal: 1. Prezumtiv strămoș al omului; 2. ...cea frumos curgătoare a lui Ion Creangă – mic instrument de suflat; 3. Tradiționale – aștrii; 4. Trei (reg.) – soartă – joc oriental; 5. Andrei Pavel – întreceri – unitate de versificație; 6. Ajutor (fig.) – act de impunere a unor condiții între două sau mai multe state; 7. Floare puternic mirositoare (pl.) – tegument... facial – avantaj; 8. Mecanism de direcționare a vaselor – înstăriți – balsam; 9. Asasinat – armonia notelor; 10. Menire – farmec feminin – sare a acidului iodic; 11. Deplasare a unor obiecte, bunuri; 12. Conținut de venă! – Din nou – dormitor; 13. Ritm – puiul caprei – voce de tonalitate joasă.

Vertical: 1. Artera principală a organismului uman – cântă-n patru; 2. Acțiunea de a însuși ceva fraudulos – a decora; 3. Populație germană colonizată în Transilvania – preparat medicamentos; 4. Trinitrotoluen (abr.) – casă boierească – cui cu... cap; 5. Atacuri aeriene – tipă; 6. Sigur – a oprima; 7. Un fel de argilă – televiziune (abr.) – România (auto); 8. Miez de rocă! – mică slujbă religioasă – semn de trecere; 9. Făcuți la deplasare – ghicită; 10. Cu sens opus (auto); 13. Precum – Astupați.

celui real – la fel (prefix) – sunet de trompetă; 11. Sportul armelor de foc – bună de cusut – utopic; 12. Secretoasă – Constanța (auto); 13. Precum – Astupați.

Andrei Savu

Maxime

Dacă e neprihănire în inimă, va fi frumusețe în caracter, va fi armonie în cămin. Dacă e armonie în cămin, va fi ordine în țară. Dacă este ordine în țară, va fi pace în lume.

Proverb chinez

Noi suntem gata mai degrabă să ne urâm pentru diferențele care sunt între noi decât să ne iubim pentru multe puncte pe care le avem în comun.

deltabla.com

Anunț: Adresați-ne propuneri, poezii, articole, sugestii la căsuța poștală instalată în biblioteca liceului.

Colegiul de redacție: Denis Gal, Camelia Dan, Petronela Mirsovs, Laurențiu Trică, Dimulescu V. Petru, Andrei Savu, Emanuel Copilaș C.

Profesor supra-vegheor: prof. Ramona Lungu.

Aducem mulțumiri pentru sprijinul acordat domnului profesor Cristian Lepuș.

Colaboratori: Broștean Cristina, Oana Deatcu, Romina Matei, Viașu Iulia, Trică Sergiu, Daniela Rusu, Miruna Lungu, Andreea Buciuman, Corina Crișan, Cristina Savu, Șuşcă Amelia, Andreea Laczko, A. Maria Grijac, Alexandru Putnoki, Bakó Lóránt.

Poșta redacției: Str. Andrei Șaguna Nr.4 Sânnicolau Mare.

E-Mail: revistanoi@usa.net

Internet: http://revistanoi.8k.com